

یک نیکوکار ناشناخته کپی‌هایی از سه رمان ۱۹۸۴ جرج اورول، «سرگذشت ندیمه» نوشته مارگات اتوود و «در باغ حیوانات» را می‌خرد و در کتاب‌فروشی‌ها می‌گذارد.

هراس از عصر ترامپ در کتاب‌فروشی‌های آمریکا؛

یک نیکوکار ناشناخته این روزها در آمریکا کپی‌هایی از سه رمان مشهور پادآرمانشهری را می‌خرد و در کتاب‌فروشی‌ها می‌گذارد تا مردم آنها را بخوانند، بالای این کتاب‌ها هم روی مقوایی از دور نصیحت کرده و نوشته است: «بخوان! مبارزه کن.» مارگارت اتوود و جرج اورول و اریک لارسون راه‌هایی برای تشویق خوانندگان به مبارزه با دولت ترامپ در شهرهای بزرگی همچون سانفرانسیسکو شده‌اند. یک نیکوکار ناشناخته این روزها کپی‌هایی از سه رمان مشهور پادآرمانشهری را می‌خرد و در کتاب‌فروشی‌ها می‌گذارد تا مردم آنها را بخوانند، بالای این کتاب‌ها هم روی مقوایی از دور نصیحت کرده و نوشته است: «بخوان! مبارزه کن.»

به گزارش اسپادانا خبر، جدا از انجمن‌های ادبی و نهادهای مستقل نویسندگان، هراس از عصر ترامپ در کتاب‌فروشی‌های آمریکا این روزها خودش را نشان داده است. در کتاب‌فروشی‌های شهرهای بزرگی همچون سانفرانسیسکو، نیویورک و واشینگتن، تب خرید سه رمانی که این روزها در شبکه‌های اجتماعی درباره آن صحبت می‌کنند بالا گرفته است: «۱۹۸۴» نوشته جرج اورول، «سرگذشت ندیمه» نوشته مارگات اتوود و رمان «در باغ حیوانات» نوشته اریک لارسون. ماجرا از حساب کاربری توئیتر کتاب‌فروشی بوک اسمیت سانفرانسیسکو شروع شد. کتاب‌فروشی بوک اسمیت خبر داد که چند روزی است خیری نسخه‌هایی از این سه کتاب را می‌خرد و در کتاب‌فروشی می‌گذارد تا مردم به رایگان آنها را ببرند. خیر ناشناس کارش را با خرید چهار نسخه از هر کدام از این عنوان‌ها شروع کرد و آنها را در کتاب‌فروشی، پایین پوستری می‌گذاشت که با دست طراحی شده بود و به محض تمام شدن این نسخه‌ها، خیر ناشناس دوباره پول تعداد دیگری از این نسخه‌ها را می‌پرداخت و این برنامه همچنان ادامه دارد. مسؤلان کتاب‌فروشی گفته‌اند هدف ناشناس از خرید این کتاب‌ها تشویق مردم به مبارزه با سیاست‌های دولت دونالد ترامپ است. آن‌طور که مسؤلان کتاب‌فروشی سانفرانسیسکو گفته‌اند آدم‌های دیگری هم به این حرکت اضافه شده‌اند و فعلاً این سه رمان، با مضمون ضدآرمانشهری و شناخت ویژگی‌های حکومت‌های خودکامه و دیکتاتوری، افزایش پیدا کرده است. اما تغییر ذائقه ادبی آمریکایی‌ها لاقلاً در جدول پرفروش‌ترین‌ها به همین‌جا خلاصه نمی‌شود و حتی وب‌سایت آمازون هم گفته که سفارش کتاب‌های جرج اورول و رمان‌هایی با این مضمون در آمریکا رشد پیدا کرده است و در ژانویه سال جدید کتاب‌هایی همچون «دنیای قشنگ نو» نوشته آلدوس هاکسلی، رمان‌های «۱۹۸۴» و «مزرعه حیوانات» اثر جرج اورول، «سرگذشت ندیمه» نوشته مارگات اتوود و «مردی بالای قلعه» نوشته فیلیپ دی دیک از پرفروش‌ترین‌ها هستند. رمان «۱۹۸۴» وقتی محبوب شد که کاربران شبکه‌های اجتماعی بخش‌هایی از سخنرانی‌های دونالد ترامپ و مشاورش را پخش کردند که در آنها می‌گفتند درباره فعالیت‌های اجتماعی شهروندان در شبکه‌های اجتماعی بدون واکنش نخواهند بود و حتی اعلام کردند از این به بعد برای دریافت ویزای آمریکا به این مسائل توجه خواهد شد و اینها حرف‌ها و جملاتی است که در «۱۹۸۴» مدام تکرار شده است.

هراس از عصر ترامپ تنها به خرید کتاب خلاصه نشده و این روزها نویسندگانی که سرشان به ادبیات و اعجاز داستان گرم بود یک‌به‌یک دست‌به‌کار شده‌اند و از تعهد اجتماعی نویسندگان در قبال جامعه‌اش حرف می‌زنند. همین چند سال پیش بود که هاروس انگدال، دبیر آکادمی سوئد، گفته بود نویسندگان آمریکایی به اندازه کافی خوب نیستند و آن‌قدر در پيله تنیده دور خودشان کار می‌کنند که هیچ واکنشی به دنیای بیرون ندارند. اما حالا پل استر می‌گوید که در مقام نویسندگان آمریکایی از پیروزی دونالد ترامپ نه تنها ترسیده بلکه آن را بدترین اتفاق سیاسی زندگی‌اش می‌داند و سعی دارد با آن مبارزه کند. او در گفتگوی مفصلی با روزنامه بریتانیایی «گاردین» گفته است: «حالا دیگر نمی‌توانم فقط برای خودم زندگی کنم و بنویسم، می‌خواهم سال‌های پیش رو را صرف مبارزه با ترامپ کنم.»

پل استر، که این روزها تازه‌ترین رمانش «۴۳۲۱» منتشر شده، در جریان برنامه‌های رونمایی کتابش هم درباره بحران امروزی، که آمریکا با آن درگیر است، واکنش نشان داده. عملگرایی پل استر آن قدر این روزها زیاد شده که بعد از سه دهه بالاخره پذیرفته ریاست انجمن پن آمریکا را در ۲۰۱۸ به عهده بگیرد. دولت ترامپ به دلیل برنامه‌هایی که طی همین مدت نهادهای مدنی همچون انجمن پن در مخالفت با طرح‌ها و برنامه‌های او داشته‌اند، اعلام کرده که بودجه صدوینجاهمیلیون دلاری نهادهایی که به پشتیبانی هنر و ادبیات و علوم انسانی مشهور هستند قطع می‌کند. از طریق همین بودجه هر سال به بیش از شصت نویسنده آمریکایی جوایزی اهدا می‌شود و حالا به زعم استر و اعضای انجمن قلم، دولت ترامپ قلب آمریکا را نشانه رفته و باید مراقب بود.

نگرانی‌های استر از وقتی نامزدی ترامپ در انتخابات جدی شد، آغاز شده است. او می‌گوید: «هرکسی که دور و اطرافم می‌شناسم در آستانه فروپاشی عصبی است، چه کسی باور می‌کند که دوباره از تریبون‌های رسمی بشنوم که بیاید دوباره آمریکا را سفیدپوست بکنیم. آمریکا همیشه مملکت نژادپرستی بوده، اما اینکه شخص رئیس‌جمهور بخواهد از تریبون رسمی این ایده‌ها را فریاد بزند، فاجعه است.»

استر معتقد است نظام سیاسی آمریکا به بن‌بست واقعی رسیده است، او می‌گوید: «هیچ وقت تا این اندازه از آمریکا سرخورده نبودم. هر روز از خودم می‌پرسم ما که هستیم و به کجا می‌رویم؟ برای دوام آوردن خودم بود که پذیرفتم در انجمن پن حضور پررنگ‌تری داشته باشم. من و همسر من می‌خواهیم امید را به خودمان برگردانیم و باید با ایده‌های خطرناک و نژادپرستانه و جنگ طلبانه دولت جدید مبارزه کنیم.»

اما پل استر در این مسیر تنها نیست و روزبه‌روز به تعداد نویسندگانی که به سیاست‌های مهاجرت‌ستیزانه و نژادپرستانه دولت ترامپ واکنش نشان می‌دهند اضافه می‌شود. استر معتقد است باید اراده‌ای بین‌المللی هم در میان باشد تا بتوان جلو سیاست‌های چهل‌وینجمن رئیس‌جمهور آمریکا را گرفت. او می‌گوید: «اگر ترامپ به حماقت‌هایش ادامه بدهد و بخواهد توافقی محیط‌پرستی را زیر پا بگذارد، باید در سطح بین‌المللی دست به بایکوت بزنند. مردم محصولات آمریکایی را تحریم بکنند و بگویند خیلی خوب، پس ما هم تنبیهت می‌کنیم.»

تونی موریسون، نویسنده رنگین‌پوست آمریکایی و برنده نوبل ادبیات، هم به جنبش نویسندگان معترض پیوسته است. اما او می‌گوید آمریکا همیشه همین بوده و حالا نفرت از رنگین‌پوست‌ها و ارزش‌دهی به نژاد سفید فقط فرصتی برای عرض‌اندام پیدا کرده و عیان شده است. تونی موریسون در یکی از سخنرانی‌هایش گفته: «فکر می‌کنید یک عده یک‌شبه به این نتیجه رسیده‌اند که بیایند و فریادهای ترامپ سر بدهند و یاد هیتلر را زنده کنند. آنها همیشه از آمریکایی که سفیدپوست‌هایش کم باشد می‌ترسیدند و حالا از روی همین ترس به ترامپ رای داده‌اند و بعد هم در خیابان فریاد می‌زنند و زورشان را هم به زودی نشان می‌دهند. در آمریکا همیشه آمریکایی بودن به رنگ پوست مرتبط بوده و برخلاف اروپا که واقعاً از فشری از ماجرای نژادپرستی عبور کرده، اینجا ما غرق هستیم.»

به تازگی الکساندر همون، نویسنده بوسنیایی-آمریکایی، هم به این کمپین پیوسته و گفته است برای درمان ماندن از وپروس نژادپرستی و جامعه‌مدنی‌ستیزی ترامپ، باید واکنش‌گرا شد. همون گفته است: «این پایانی است برای دموکراسی آمریکایی و شاید پایانی برای خود آمریکا. ترامپ چکیده آن چیزی است که باید نژادپرستی و ضد جامعه مدنی دانست و حضورش برای این رویکرد راهگشایی به حساب می‌آید تا همه آنهایی که چنین احساساتی را پنهان کرده بودند به غلیان بیفتند. چیزی که ترامپ را در انتخابات پیروز کرد جمعیت سفیدپوست‌دوستی بودند که می‌خواستند شانسشان را برای این یک‌دست شدن امتحان کنند و این آغازی است برای فروپاشی همه ارزش‌ها.»

تعداد نویسندگانی که به این جنبش پیوسته‌اند روزبه‌روز بیشتر می‌شود. جویس کرول اوتس، نویسنده سرشناس آمریکایی، نگران است و نه تنها سخنرانی‌هایی با مضمون هراس از نژادپرستی و فروریختن جامعه مدنی داشته است بلکه مدام برای مجله «نیویورکر» می‌نویسد و در یکی از تازه‌ترین یادداشت‌هایش به ستایش نویسندگان مهاجر و به ویژه ویتنام پرداخته است. مجله «نیویورکر» و روزنامه «نیویورک تایمز» و «نیویورک ریویو او بوکز» تریبون‌هایی شده‌اند که نویسندگان معترض تلاش می‌کنند از طریق آنها با مردم درباره این خطر گفت‌وگو کنند، آن قدر که فلیپ راث در قالب نامه‌ای به «نیویورکر» انزجارش از ترامپ را اعلام می‌کند و می‌گوید از اینکه رئیس‌جمهوری با دایره لغات هفتادو هفت‌کلمه‌ای دارند خشمگین و خجالت‌زده است.

منبع/ شبکه آفتاب

برچسب‌ها: [انتخابات](#) [1]

[ادبیات](#) [2]

[اعتراض](#) [3]